

Bryssel 13.12.2013
COM(2013) 884 final

2013/0432 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

tullirikkomuksia ja -seuraamuksia koskevasta unionin oikeudellisesta kehyksestä

{SWD(2013) 513 final}

{SWD(2013) 514 final}

{SWD(2013) 515 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Yleinen tausta

Vaikka tullilainsäädäntö on täysin yhdenmukaistettu, sen täytäntöönpanon valvonta, jolla varmistetaan tullisääntöjen noudattaminen ja seuraamusten lakisääteinen määrääminen, kuuluu jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön piiriin. Sen vuoksi tullilainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa noudatettavia erilaisia oikeudellisia kehyksiä ja hallinto- tai oikeusperinteitä on 28. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltiot voivat määrätä sopiviksi katsomiaan seuraamuksia unionin yhdenmukaistetusta tullilainsäädännöstä johtuvien tiettyjen velvoitteiden rikkomisesta.

Tällaisten seuraamusten luonne ja vakavuus vaihtelee riippuen siitä, mikä jäsenvaltio on asiassa toimivaltainen. Seuraamuksia on niiden luonteesta riippumatta erityyppisiä (esim. sakot, vankeusrangaistus, tavaroiden tuomitseminen menetetyksi, teollisen tai kaupallisen toiminnan harjoittamisen väliaikainen tai pysyvä kieltö). Seuraamusten luonteesta riippumatta, ja vaikka niiden tyyppi ja luonne olisi sama, kuten sakkojen tapauksessa, niiden taso ja skaala vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen.

Komission 24 jäsenvaltion kanssa Tulli 2013 -ohjelman mukaisesti vapaaehtoisesti perustamassa hankeryhmässä¹ tarkasteltiin jäsenvaltioiden tullirikkomus- ja seuraamusjärjestelmiä. Hankeryhmä analysoi 24:ää kansallista tullirikkomus- ja seuraamusjärjestelmää ja laati komissiolle asiasta kertomuksen. Analysoinnissa kävi ilmi lukuisia merkittäviä eroja.

Taulukko 1 – Jäsenvaltioiden tulliseuraamusjärjestelmien erot

Tullirikkomuksista määrättävien kansallisten seuraamusten luonne	Kyseisistä 24 jäsenvaltiosta 16:ssa määrätään sekä rikosoikeudellisia että muita seuraamuksia. Kyseisistä 24 jäsenvaltiosta 8:ssa määrätään ainoastaan rikosoikeudellisia seuraamuksia.
Taloudelliset rikosoikeudellisten ja muiden rikkomusten ja seuraamusten erottamiseksi toisistaan kynnysarvot	Jäsenvaltioissa, joiden järjestelmissä vahvistetaan sekä rikosoikeudellisia että muita rikkomuksia ja seuraamuksia, on erilaisia taloudellisia kynnysarvoja, jotka määrittävät tullirikkomusten luonteen – eli onko kyseessä rikosoikeudellinen vai muu rikkomus – ja näin ollen myös tulliseuraamuksen luonteen. Taloudelliset kynnysarvot vaihtelevat jäsenvaltioissa 266

¹ Alankomaat, Belgia, Bulgaria, Espanja, Irlanti, Italia, Itävalta, Kreikka, Kypros, Latvia, Liettua, Luxemburg, Malta, Portugali, Puola, Ranska, Romania, Saksa, Slovakia, Slovenia, Suomi, Unkari, Viro ja Yhdistynyt kuningaskunta.

	eurosta 50 000 euroon.
Jäsenvaltioiden vaatimukset talouden toimijan vastuun vahvistamiseksi tullirikkomuksissa	Kyseisistä 24 jäsenvaltiosta 11 katsoo, että talouden toimija on vastuussa tietyistä tullirikkomuksista aina, kun tullilainsäädäntöä rikotaan ja riippumatta siitä, onko kyseessä tarkoituksellisuus, tuottamuksellisuus tai huolimaton tai piittaamaton käyttäytyminen (objektiiviset rikkomukset). Kyseisistä 24 jäsenvaltiosta 13:ssa talouden toimijalle ei voida määrätä seuraamusta tullirikkomuksesta, jos kyseessä ei ole tarkoituksellisuus, tuottamuksellisuus tai huolimaton tai piittaamaton käyttäytyminen.
Määräajat: - tulliseuraamusmenettelyn vireillepano - tulliseuraamuksen määrääminen - tulliseuraamuksen toimeenpano	Valtaosassa jäsenvaltioista on määräaikoja tulliseuraamusten vireillepanolle sekä tulliseuraamuksen määräämiselle ja toimeenpanolle. Määräaika on eri jäsenvaltioissa 1–30 vuotta. Kyseisistä 24 jäsenvaltiosta yhdessä ei ole minkäänlaista määräaikaa – seuraamusmenettely voidaan panna siellä vireille tai seuraamus määrätä milloin vain.
Oikeushenkilön vastuu	Kyseistä 24 jäsenvaltiosta 15:ssä talouden toimija, joka on oikeushenkilö, voidaan saattaa vastuuseen tullirikkomuksesta. Kyseisistä 24 jäsenvaltiosta 9:ssä oikeushenkilöä ei voida saattaa vastuuseen rikkomuksista.
Sovittelu	Sovittelulla tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioiden oikeus- tai hallintojärjestelmän menettelyjä, joissa viranomaiset voivat päästä rikosentekijän kanssa sopuun tullirikkomuksesta vaihtoehtona tulliseuraamusmenettelyjen vireillepanolle tai päätökseen saattamiselle. Kyseisistä 24 jäsenvaltiosta 15:ssä on tällainen menettely tullirikkomuksille.

(Lähde: Tulliseuraamusten hankeryhmän kertomus – tullirikkomuksia ja seuraamuksia koskevasta unionin oikeudellisesta kehyksestä annettavan säädöksen vaikutustenarvioinnin liite 1 B)

Tällaisilla tullilainsäädännön rikkomisen ja siitä määrättävien seuraamusten eroilla on vaikutuksia monella tasolla:

- kansainvälisellä tasolla jäsenvaltioiden erilaiset seuraamusjärjestelmät herättävät eräissä WTO:n jäsenvaltioissa huolta siitä, noudattaako Euroopan unioni tämän alan kansainvälisiä velvoitteitaan;
- Euroopan unionissa tullilainsäädännön vaihteleva täytäntöönpanon valvonta vaikeuttaa tulliliiton tehokasta hallinnointia, sillä samanlaista sääntöjenvastaista käyttäytymistä voidaan kohdella hyvin eri tavoin eri jäsenvaltioissa, mikä käy ilmi edellä olevasta taulukosta;
- talouden toimijoille unionin tullilainsäädännön rikkomisen erilainen kohtelu vaikuttaa tasavertaisiin toimintamahdollisuuksiin, joiden olisi oltava erottamaton osa sisämarkkinoita, minkä vuoksi lakia rikkovat saavat edun sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa tulliseuraamuksia koskeva lainsäädäntö on muita lievempää. Tilanne vaikuttaa myös mahdollisuuteen käyttää tulliyksinkertaistuksia ja -helpotuksia sekä AEO-aseman myöntämisprosessiin, koska tullilainsäädännön noudattamista koskevat arviointiperusteet ja AEO-aseman saamisen edellyttämä vakavien rikkomusten puuttuminen tulkitaan eri tavalla eri jäsenvaltioiden lainsäädännöissä.

Näiden ongelmien käsittelemiseksi ehdotuksessa vahvistetaan yhteinen oikeudellinen kehys tullirikkomusten ja seuraamusten kohtelulle. Tarkoituksena on vähentää erilaisten oikeusjärjestelyjen eroja ottamalla käyttöön yhteiset säännöt ja edistää siten talouden toimijoiden tasavertaista kohtelua EU:ssa, unionin taloudellisten etujen tosiasiallista suojaamista ja tullilainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa.

1.2. Oikeudellinen tausta

Unionin tullialueen ja kolmansien maiden välistä tavarakauppaa koskeva tullilainsäädäntö on yhdenmukaistettu kokonaisuudessaan ja koottiin vuonna 1992 yhteen yhteisön tullikoodeksiksi². Koodeksi uudistettiin yhteisön tullikoodeksista huhtikuussa 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 450/2008³ (uudistettu tullikoodeksi), joka laadittiin uudelleen ja kumottiin unionin tullikoodeksista 9 päivänä lokakuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 952/2013⁴, jonka tavoitteena on mukauttaa tullilainsäädäntö sähköiseen tulli- ja kauppaympäristöön, edistää tullilainsäädännön yhdenmukaistamista ja yhdenmukaista soveltamista ja tarjota unionin talouden toimijoille asianmukaiset välineet toimintansa kehittämiseen maailmanlaajuisessa liiketoimintaympäristössä.

² Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/1992, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1994 (EUVL L 302, 19.10.1992, s. 1) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:FI:PDF>

³ Yhteisön tullikoodeksista 23 päivänä huhtikuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 450/2008 (uudistettu tullikoodeksi) (EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:145:0001:0064:FI:PDF>

⁴ Unionin tullikoodeksista 9 päivänä lokakuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 952/2013 (uudelleenlaadittu) (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1) (oikaisu EUVL L 287, 29.10.2013, s. 90) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:269:0001:0101:FI:PDF>

Yhdenmukaistettua tullilainsäädäntöä on lujitettava sen täytäntöönpanon valvontaa koskevilla yhteisillä säännöillä. Euroopan parlamentti on jo todennut tämän kahdessa kertomuksessaan⁵, joista ensimmäinen laadittiin vuonna 2008 ja toinen vuonna 2011. Niissä peräänkuulutettiin tämän alan yhdenmukaistamista.

Tämä tavoite on SEU-sopimuksessa⁶ jäsenvaltioille asetetun yleisen velvoitteen mukainen, sillä kyseisen velvoitteen mukaan jäsenvaltioiden on *”toteutettava kaikki yleis- tai erityistoimenpiteet, joilla voidaan varmistaa perussopimuksista tai unionin toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen”*. Tähän velvoitteeseen sisältyvät seuraamukset tekemättä eroa rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten välillä.

Asiaa täsmennetään uudistetussa tullikodeksissa ja unionin tullikodeksissa ensimmäistä kertaa säädettyssä hallinnollisia tulliseuraamuksia koskevassa säännöksessä⁷.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

2.1. Intressitahojen kuuleminen

Käytössä oli neljä kuulemisvälinettä, mutta julkista kuulemista ei järjestetty tullirikkomusten ja seuraamusten teknisen erityisluonteen vuoksi. Sidosryhmien pyynnöstä vastaukset käsiteltiin luottamuksellisina.

– Jäsenvaltioiden tullihallinnoille lähetettiin kysely, joka koski niiden kansallisia tullirikkomus- ja seuraamusjärjestelmiä. Kuten edellä todetaan, vastauksia saatiin 24 jäsenvaltiosta. Tietojen vertailusta kävi ilmi, että jäsenvaltioiden tulliseuraamusjärjestelmien välillä on merkittäviä eroja.

– Kööpenhaminassa järjestettiin 20. ja 21. maaliskuuta 2012 vaatimusten noudattamista ja laiminlyöntiriskien hallintaa koskeva korkean tason seminaari, johon osallistui kaikkien jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden tullihallinnot sekä talouden toimijoiden edustajia. Seminaarissa todettiin, että tullirikkomukset ja seuraamukset ovat osa vaatimusten noudattamista koskevaa järjestelmää ja että niitä on syytä tarkastella tarkemmin.

– TAXUD-pääosaston tulliasioita käsittelevän neuvoa-antavan elimen (kaupan alan yhteydenpitoryhmä) kanssa järjestettiin ensimmäinen sidosryhmien kuuleminen. Kyseiseen yhteydenpitoryhmään kuuluu unionin tason edustajia 45 eurooppalaisesta kaupan alan järjestöstä, myös pk-yrityksistä, jotka suorittavat tulliin liittyviä toimintoja. Vastauksena tähän kuulemiseen valtaosa kokoukseen osallistuneista järjestöistä ilmoitti pitävänsä TAXUD-pääosaston aloitetta tärkeänä liiketoiminnalleen.

⁵ Kansainvälisen kaupan valiokunnan kertomus kauppapolitiikan täytäntöönpanosta tehokkailla tuonti- ja vientisäännöillä ja -menettelyillä (2007/2256(INI)), esittelijä: Jean Pierre Audy, sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kertomus tullin nykyaikaistamisesta (2011/2083(INI)), esittelijä: Matteo Salvini.

⁶ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohta.

⁷ Uudistetun tullikodeksin 21 artikla, josta tuli uudelleenlaadinnan jälkeen unionin tullikodeksin 42 artikla.

– Toinen sidosryhmien kuuleminen järjestettiin toisella kyselyllä, joka lähetettiin pk-yrityksille Enterprise Europe Network -verkoston kautta. Kysely koski sitä, millaisia vaikutuksia eri jäsenvaltioissa käytössä olevilla erilaisilla tullilainsäädäntöä koskevilla rikkomus- ja seuraamusjärjestelmillä on vientiä/tuontia harjoittaviin yrityksiin.

2.2. Vaikutusten arviointi

Komissio teki eri toimintavaihtoehtoja koskevan vaikutusten arvioinnin (...). Seuraavia neljää toimintavaihtoehtoa tarkasteltiin: A – perusvaihtoehto; B – nykyisen unionin oikeudellisen kehyksen mukaisen lainsäädännön muuttaminen; C – tullirikkomusten ja muiden kuin rikosoikeudellisten seuraamusten lähentämistä koskeva oikeudellinen toimenpide ja D – kaksi erillistä oikeudellista toimenpidettä, joilla pyritään lähentämään sekä rikosoikeudellisia että muita tullirikkomuksia ja seuraamuksia.

Vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin eri vaihtoehtoja. Siinä päädyttiin lopulta siihen, että paras vaihtoehto on oikeudellinen toimenpide, jossa yksilöidään erityistä suojaa edellyttävät tullivelvoitteet (vaihtoehto C). Näiden velvoitteiden rikkominen johtaisi muihin kuin rikosoikeudellisiin seuraamuksiin.

Vaikutustenarviointilautakunta antoi puoltavan lausuntonsa uudelleen toimitetusta vaikutusten arvioinnista 14. kesäkuuta 2013.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 33 artiklaan.

SEUT-sopimuksen 33 artiklassa määrätään, että jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi lujitettava perussopimusten soveltamisalalla.

Koodeksin mukaan yhden jäsenvaltion tekemää päätöstä sovelletaan kaikissa muissa jäsenvaltioissa, minkä vuoksi viranomaisten välillä on käytävä neuvotteluja päätöksen yhdenmukaisen soveltamisen parantamiseksi.

Myös tiettyjen helpotusten ja yksinkertaistusten lisääminen unionin tullilainsäädäntöön ja AEO-toimijoiden mahdollisuus käyttää niitä ovat vahva syy lujittaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä entisestään. AEO-aseman myöntämisessä sovellettavien arviointiperusteiden arviointi ja AEO-toimijoilta vaadittavaa vakavien tai toistuvien rikkomusten puuttumista koskevien arviointiperusteiden arviointi edellyttää, että koko EU:ssa on vertailukelpoiset seuraamusjärjestelmät, jotta talouden toimijoille varmistettaisiin tasavertaiset toimintamahdollisuudet.

Sen vuoksi tullirikkomusten ja seuraamusten lähentäminen edellyttää jäsenvaltioiden välistä tulliyhteistyötä ja lisäksi edistää unionin tullilainsäädännön asianmukaista ja yhdenmukaista soveltamista ja täytäntöönpanon valvontaa.

3.2. Toissijaisuus, oikeasuhteisuus ja perusoikeuksien noudattaminen

Tullirikkomusten ja muiden kuin rikosoikeudellisten seuraamusten lähentäminen on nähtävä erottamattomana osana johdettua oikeutta, jota unioni voi tulliliittoa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanijana antaa jäsenvaltioiden tulliviranomaisten välisen sekä jäsenvaltioiden ja komission välisen yhteistyön lujittamiseksi. Kyseinen lainsäädäntö kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi unionin tällä alalla toteuttamia toimia ei tarvitse arvioida Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen kannalta.

Vaikka toissijaisuutta olisi tarkasteltava siitä huolimatta, että tässä erityistapauksessa toiminta-alalla (tulliliitto) sovelletaan täysin yhdenmukaistettuja sääntöjä, joiden tosiasiallinen täytäntöönpano määrittää koko tulliliiton olemassaolon, tämän direktiivin tavoitteet voitaisiin saavuttaa vain unionin tasolla, koska kansallisissa lainsäädännöissä on merkittäviä eroja.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tämän ehdotuksen sisältö on yhdenmukainen Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen vaatimusten kanssa. Menettelysääntöjä koskevaan lukuun on lisätty eräitä säännöksiä sekä hyvän hallinnon ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatteen että *ne bis in idem* -periaatteen mukaisesti.

3.3. Sääntelytavan valinta

Tämä kansallisen lainsäädännön lähentämistä unionin tulliyhteistyön alalla koskeva ehdotus on direktiivi, joka jäsenvaltioiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöään.

3.4. Erityiset säännökset

Ehdotus koskee unionin tullikoodeksista johtuviin velvoitteisiin liittyviä rikkomuksia. Tätä varten siinä on yhteinen luettelo eri rikkomuksista (objektiivinen, tuottamuksellinen ja tarkoituksellinen rikkomus), jotka ovat unionin tullikoodeksin vastaisia ja jotka sellaisinaan kattavat kaikenlaiset tilanteet, joihin henkilöt voivat joutua tulliviranomaisten kanssa asioidessaan. Rikkomukseksi katsotaan ehdotuksessa lueteltujen käyttäytymistapojen lisäksi rikkomusten tahallinen yrittäminen.

Tässä ehdotuksessa vahvistetaan myös rikkomuksiin liittyvien tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten yhteinen asteikko ja asiaankuuluvat asianhaarat, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon määrittäessään tullirikkomuksista määrättävien seuraamusten tyyppiä ja tasoa, minkä ansiosta seuraamus voidaan mukauttaa kuhunkin yksittäiseen tilanteeseen. Seuraamusasteikon ja asiaankuuluvien asianhaarojen vahvistaminen mahdollistaa sen, että seuraamusten vakavuudelle voidaan määrittä useita eri tasoa, jotta oikeasuhteisuusperiaatetta noudatettaisiin. Lisäksi tässä ehdotuksessa määritetään, että tässä ehdotuksessa objektiivisiksi rikkomuksiksi määritellyt käyttäytymistapa ei pidetäkään objektiivisina rikkomuksina, jos kyseessä on toimivaltaisen tulliviranomaisen erehdys.

Ehdotuksessa viitataan sellaisten henkilöiden vastuuseen, jotka ovat merkittäväällä tavalla osallisena tarkoituksellisesti tehdyissä tullirikkomuksissa. Ehdotuksen mukaan tullirikkomuksiin yllyttäviä henkilöitä ja tällaisissa rikkomuksissa apua antavia henkilöitä on kohdeltava samalla tavalla kuin rikkomuksen tekeviä henkilöitä. Siinä viitataan myös oikeushenkilöiden vastuuseen, sillä tullirikkomukset voivat johtua myös oikeushenkilöiden toiminnasta.

Lopuksi ehdotuksessa on eräitä tarvittavia menettelysääntöjä, joilla pyritään välttämään määräämästä päällekkäisiä seuraamuksia samasta asiasta samoille henkilöille. Ehdotuksessa vahvistetaan määräaika, jonka kuluessa toimivaltaisten viranomaisten on pantava menettely vireille rikkomuksesta vastuussa olevaa henkilöä vastaan, ja mahdollisuus keskeyttää seuraamusmenettely siksi aikaa, kun samasta asiasta on vireillä rikoskanne, sekä alueellinen toimivalta, jossa määritetään, mitä jäsenvaltiota pidetään toimivaltaisena käsittelemään tapausta, jossa rikkomus koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota.

Kyseisten artiklojen siirtäminen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä varmistaa talouden toimijoille tasavertaiset toimintamahdollisuudet riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa ne täyttävät tullimuodollisuutensa ja toteuttavat kaupalliset toimintonsa. Sillä varmistetaan myös Kioton yleissopimuksesta johtuvien kansainvälisten velvoitteiden täyttäminen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta henkilöresursseihin eikä Euroopan unionin talousarvioon, ja sen vuoksi siihen ei liitetä varainhoitoasetuksen (unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012) 31 artiklan mukaisesti vaadittavaa rahoitus selvitystä.

Tällä ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

5. SELITTÄVÄT ASIAKIRJAT

Komissio haluaa varmistaa, että direktiivi saatetaan asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja kansallisten oikeudellisten kehysten erilainen rakenne huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi annettava tiedoksi tarkka viite kansallisiin säännöksiin sekä se, kuinka kukin direktiivin erityissäännös saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tällä ei ylitetä sitä, mikä on komissiolle tarpeen, jotta voidaan varmistaa direktiivin päätavoitteen saavuttaminen eli unionin tullilainsäädännön tosiasiallinen täytäntöönpano ja sen valvonta tulliliitossa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**tullirikkomuksia ja -seuraamuksia koskevasta unionin oikeudellisesta kehyksestä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tulliliittoa koskevat säännökset on yhdenmukaistettu unionin lainsäädännöllä. Niiden täytäntöönpanon valvonta kuuluu kuitenkin jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan.
- (2) Sen vuoksi tullirikkomusten ja -seuraamusten osalta noudatetaan 28:aa erilaista oikeudellista kehystä. Tästä johtuu, että unionin tullilainsäädännön rikkomista ei kohdella samalla tavalla kaikkialla unionissa ja että kussakin tapauksessa määrättävissä olevat seuraamukset ovat luonteeltaan ja vakavuudeltaan erilaisia riippuen siitä, missä jäsenvaltiossa ne määrätään.
- (3) Tällainen jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien erilaisuus ei vaikuta pelkästään tulliliiton optimaaliseen hallinnointiin, vaan myös estää talouden toimijoiden tasavertaisten toimintamahdollisuuksien toteutumista tulliliitossa, koska se vaikuttaa toimijoiden mahdollisuuteen käyttää tulliyksinkertaistuksia ja -helpotuksia.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 952/2013⁸, jäljempänä 'koodeksi' laadittiin monikansallista sähköistä ympäristöä varten, jossa tulliviranomaisten välinen viestintä tapahtuu reaaliajassa ja jossa yhden jäsenvaltion tekemää päätöstä sovelletaan kaikissa muissa jäsenvaltioissa. Kyseinen oikeudellinen kehys edellyttää sen vuoksi yhdenmukaistettua täytäntöönpanon valvontaa. Koodeksissa on myös säännös, jossa edellytetään, että jäsenvaltioiden määräämien seuraamusten on oltava tosiasiallisia, varoittavia ja oikeasuhteisia.
- (5) Tässä direktiivissä säädettävä unionin tullilainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa koskeva oikeudellinen kehys on johdonmukainen unionin taloudellisten etujen suojaamista koskevan voimassa olevan lainsäädännön⁹ kanssa. Tässä direktiivissä säädettyyn kehykseen kuuluvat tullirikkomukset, jotka vaikuttavat kyseisiin

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁹ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (COM(2012) 363).

taloudellisiin etuihin mutta jotka eivät kuulu taloudellisten etujen suojaamista rikosoikeudellisin keinoin koskevan lainsäädännön soveltamisalaan, sekä tullirikkomukset, jotka eivät vaikuta ollenkaan unionin taloudellisiin etuihin.

- (6) Olisi laadittava luettelo käyttäytymistavoista, joita olisi pidettävä unionin tullilainsäädäntöä rikkovina ja seuraamuksia aiheuttavina. Kyseisten tullirikkomusten olisi kokonaisuudessaan koskettava sellaisesta tullilainsäädännöstä johtuvia velvoitteita, jossa viitataan suoraan koodeksiin. Tässä direktiivissä ei määritetä, olisiko jäsenvaltioiden sovellettava hallinnollisia vai rikosoikeudellisia seuraamuksia kyseisiin tullirikoksiin.
- (7) Ensimmäiseen käyttäytymisluokkaan olisi kuuluttava objektiiviset tullirikkomukset, joissa ei tarvita minkäänlaisia subjektiivisia syitä, koska asianomaiset velvoitteet ovat luonteeltaan objektiivisia ja niiden täyttämisestä vastaavat henkilöt eivät voi jättää huomioimatta niiden olemassaoloa ja sitovuutta.
- (8) Toiseen ja kolmanteen käyttäytymisluokkaan olisi kuuluttava tullirikkomukset, jotka tehdään tuottamuksellisesti tai tarkoituksellisesti ja joissa vastuun aiheutuminen edellyttää subjektiivista syytä.
- (9) Tullirikkomuksena olisi pidettävä yllyttämistä sellaiseen käyttäytymiseen ja avun antamista sellaisessa käyttäytymisessä, joka aiheuttaa tarkoituksellisen tullirikkomuksen, sekä yritystä tehdä tiettyjä tullirikkomuksia tarkoituksellisesti.
- (10) Oikeusvarmuuden varmistamiseksi olisi säädettävä, että tulliviranomaisten erehdyksestä johtuvia toimia ja laiminlyöntejä ei tulisi pitää tullirikkomuksena.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sekä oikeushenkilöt että luonnolliset henkilöt voidaan saattaa vastuuseen samasta tullirikkomuksesta, kun tullirikkomus on tehty oikeushenkilön hyväksi.
- (12) Jäsenvaltioiden kansallisten seuraamusjärjestelmien lähentämiseksi olisi vahvistettava seuraamusten asteikko, joka kuvastaa tullirikkomusten eri luokkia ja niiden vakavuutta. Tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten määrittämiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon erityiset raskauttavat tai lieventävät asianhaarat sovellettavien seuraamusten tyyppiä ja tasoa määrittäessään.
- (13) Tullirikkomuksia koskevissa menettelyissä vanhentumisaika olisi vahvistettava neljäksi vuodeksi, joka alkaa kulua tullirikkomuksen tekopäivänä tai, kun kyseessä on jatkuva tai toistuva rikkomus, päivänä, jona kyseisen rikkomuksen aiheuttava käyttäytyminen lakkaa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tullirikkomusta koskevaan tutkimukseen tai oikeudenkäyntiin liittyvä toimi keskeyttää vanhentumisajan kulumisen. Jäsenvaltiot voivat säätää, missä tapauksissa vanhentumisaika keskeytyy. Näiden menettelyjen vireillepanon tai jatkamisen ei pitäisi enää olla mahdollista kahdeksan vuoden kuluttua, kun taas seuraamuksen toimeenpanon vanhentumisajan olisi oltava kolme vuotta.
- (14) Olisi säädettävä mahdollisuudesta keskeyttää tullirikkomuksia koskevat hallinnolliset menettelyt, kun samaa henkilöä vastaan on pantu vireille rikoskanne samasta asiasta. Hallinnollisia menettelyjä olisi voitava jatkaa rikoskanteen päätöksen saattamisen jälkeen ainoastaan tiukasti *ne bis in idem* -periaatetta noudattaen.
- (15) Positiivisten toimivaltaristiriitojen välttämiseksi olisi annettava sääntöjä, joissa määritetään, minkä toimivaltaisen jäsenvaltion olisi tutkittava asia.

- (16) Tässä direktiivissä olisi säädettävä jäsenvaltioiden ja komission välisestä yhteistyöstä tullirikkomusten vastaisten tehokkaiden toimien varmistamiseksi.
- (17) Tullirikkomusten tutkimisen helpottamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava takavarikoida väliaikaisesti kaikki tavarat, kuljetusvälineet tai muut rikkomuksen tekemisessä käytetyt välineet.
- (18) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁰ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (19) Tämän direktiivin tarkoituksena on laatia luettelo kaikille jäsenvaltioille yhteisistä tullirikkomuksista ja luoda perusta jäsenvaltioiden määräämille tosiasiallisille, varoittaville ja oikeasuhteisille seuraamuksille tulliliitossa, joka on täysin yhdenmukaistettu, joten jäsenvaltiot eivät erilaisten oikeusperinteidensä vuoksi voi saavuttaa näitä tavoitteita riittävällä tavalla, vaan ne saavutetaan niiden laajuuden ja vaikutuksen vuoksi paremmin unionin tasolla, ja unioni voi toteuttaa toimenpiteitä toissijaisuusperiaatetta noudattaen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan mukaisesti. Mainituissa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään unionin tullilainsäädännön rikkomuksia koskeva kehys ja näistä rikkomuksista määrättävät seuraamukset.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan unionin tullikoodeksista 9 päivänä lokakuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 952/2013, jäljempänä 'koodeksi', säädettyjen velvoitteiden rikkomiseen ja koodeksin 5 artiklan 2 kohdassa määritellyn unionin tullilainsäädännön muissa osissa säädettyjen yhtäpitävien velvoitteiden rikkomiseen.

2 artikla

Tullirikkomukset ja -seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava sääntöjä, jotka koskevat 3–6 artiklassa vahvistetuista tullirikkomuksista määrättäviä seuraamuksia.

3 artikla

Objektiivinen tullirikkomus

¹⁰ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat teot tai laiminlyönnit muodostavat tullirikkomuksen virheen subjektiivisesta syystä riippumatta:

- a) tulli-ilmoituksen, väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen, saapumisen yleisilmoituksen, poistumisen yleisilmoituksen, jälleenvienti-ilmoituksen tai jälleenvientitiedonannon antava henkilö ei voi taata koodeksin 15 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä ilmoituksessa, tiedoksiannossa tai hakemuksessa olevien tietojen oikeellisuutta ja täydellisyyttä;
- b) tulli-ilmoituksen, väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen, saapumisen yleisilmoituksen, poistumisen yleisilmoituksen, jälleenvienti-ilmoituksen tai jälleenvientitiedonannon antava henkilö ei voi taata koodeksin 15 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä täydentävissä asiakirjoissa olevien tietojen aitoutta, oikeellisuutta ja täydellisyyttä;
- c) henkilö ei anna koodeksin 127 artiklassa säädettyä saapumisen yleisilmoitusta, koodeksin 133 artiklassa säädettyä tiedonantoa meri- tai ilma-aluksen saapumisesta, koodeksin 145 artiklassa säädettyä väliaikaisen varastoinnin ilmoitusta, koodeksin 158 artiklassa säädettyä tulli-ilmoitusta, koodeksin 244 artiklan 2 kohdassa säädettyä toimia vapaa-alueilla koskevaa ilmoitusta, koodeksin 263 artiklassa säädettyä lähtöä edeltävää ilmoitusta, koodeksin 270 artiklassa säädettyä jälleenvienti-ilmoitusta, koodeksin 271 artiklassa säädettyä poistumisen yleisilmoitusta tai koodeksin 274 artiklassa säädettyä jälleenvientitiedoksiantoa;
- d) talouden toimija ei täytä koodeksin 51 artiklassa säädettyä velvoitetta säilyttää tullimuodollisuuksien täyttämistä koskevat asiakirjat ja tiedot helpopääsyisellä tavalla tullilainsäädännössä vaadittavan ajan;
- e) unionin tullialueelle tuodut tavarat siirretään pois tullivalvonnasta ilman tulliviranomaisten lupaa koodeksin 134 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan vastaisesti;
- f) tavarat siirretään pois tullivalvonnasta koodeksin 134 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan, 158 artiklan 3 kohdan tai 242 artiklan vastaisesti;
- g) unionin tullialueelle tavaroita tuova henkilö ei täytä koodeksin 135 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvoitetta kuljettaa tavarat asianmukaiseen paikkaan tai ei ilmoita tulliviranomaisille, kun koodeksin 137 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä velvoitetta ei voida täyttää;
- h) vapaa-alueelle tavaroita tuova henkilö ei täytä koodeksin 135 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitetta tuoda tavarat suoraan kyseiselle vapaa-alueelle kulkematta unionin tullialueen muun osan kautta, kun vapaa-alue on rajakkain jäsenvaltion ja kolmannen maan välisen maarajan kanssa;
- i) tavarat väliaikaiseen varastointiin tai tullimenettelyyn ilmoittava henkilö ei anna asiakirjoja tulliviranomaisille, vaikka tätä vaaditaan unionin lainsäädännössä tai vaikka tämä on tarpeen tullitarkastusten tekemiseksi koodeksin 145 artiklan 2 kohdan ja 163 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- j) väliaikaisessa varastossa olevista muista kuin unionitavaroista vastaava talouden toimija ei täytä 149 artiklassa säädettyä velvoitetta asettaa kyseiset tavarat tullimenettelyyn tai jälleenviedä ne määrääjassa;

- k) tavarat tullimenettelyyn ilmoittava henkilö ei tulli-ilmoituksen tai täydentävän ilmoituksen antamishetkellä pidä hallussaan eikä anna tulliviranomaisten käyttöön täydentäviä asiakirjoja, jotka tarvitaan kyseisen menettelyn soveltamiseksi koodeksin 163 artiklan 1 kohdan ja 167 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- l) tavarat tullimenettelyyn ilmoittava henkilö ei koodeksin 166 artiklan mukaisen yksinkertaistetun ilmoituksen tai koodeksin 182 artiklan mukaisen ilmoittajan kirjanpitoon tehtävän merkinnän tapauksessa anna koodeksin 167 artiklan 1 kohdassa säädettyä täydentävää ilmoitusta toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan erityisen määräajan kuluessa;
- m) tulliviranomaisten tavaroihin, pakkauksiin tai kuljetusvälineisiin kiinnittämät tunnistetunnukset poistetaan tai hävitetään ilman koodeksin 192 artiklan 2 kohdan mukaista tulliviranomaisten myöntämää ennakkolupaa;
- n) sisäisen jalostusmenettelyn luvanhaltija ei päättää tullimenettelyä koodeksin 257 artiklassa säädettyssä määräajassa;
- o) ulkoisen jalostusmenettelyn luvanhaltija ei päättää tullimenettelyä koodeksin 262 artiklassa säädettyssä määräajassa;
- p) rakennuksia pystytetään vapaa-alueella ilman koodeksin 244 artiklan 1 kohdassa säädettyä tulliviranomaisten hyväksyntää;
- q) velallinen ei maksa tulli- tai vientitulleja koodeksin 108 artiklassa säädettyssä määräajassa,

4 artikla

Tuottamukselliset tullirikkomukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat teot tai laiminlyönnit muodostavat tullirikkomuksen, kun ne tehdään tuottamuksellisesti:

- a) väliaikaisessa varastossa olevista muista kuin unionitavaroista vastaava talouden toimija ei täytä koodeksin 149 artiklassa säädettyä velvoitetta asettaa kyseiset tavarat tullimenettelyyn tai jälleenviedä ne;
- b) talouden toimija ei täytä koodeksin 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvoitetta antaa tulliviranomaiselle kaikki tarvittava apu tullimuodollisuuksien tai tullitarkastusten loppuun suorittamista varten;
- c) tullilainsäädännön soveltamista koskevan päätöksen haltija ei täytä mainitusta päätöksestä johtuvia koodeksin 23 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvoitteita;
- d) tullilainsäädännön soveltamista koskevan päätöksen haltija ei täytä koodeksin 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitetta ilmoittaa tulliviranomaisille viipymättä kaikista kyseisten viranomaisten tekemän päätöksen tekemisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka vaikuttavat päätöksen voimassaoloon tai sisältöön;
- e) talouden toimija ei täytä koodeksin 139 artiklassa säädettyä velvoitetta esittää unionin tullialueelle tuodut tavarat tulliviranomaisille;

- f) unionin passitusmenettelyn luvanhaltija ei täytä koodeksin 233 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä velvoitetta esittää tavarat muuttumattomina määrätullitoimipaikassa säädettyssä määräajassa;
- g) talouden toimija ei täytä koodeksin 245 artiklassa säädettyä velvoitetta esittää vapaa-alueelle tuodut tavarat tullille;
- h) talouden toimija ei täytä koodeksin 267 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitetta esittää unionin tullialueelta vietävät tavarat tullille niiden poistumisen yhteydessä;
- i) tavarat puretaan tai lastataan uudelleen niitä kuljettaneesta kuljetusvälineestä toiseen ilman koodeksin 140 artiklassa säädettyä tulliviranomaisten myöntämää lupaa tai paikoissa, joita kyseiset viranomaiset eivät ole osoittaneet tai hyväksyneet;
- j) tavarat varastoidaan väliaikaisissa varastotiloissa tai tullivarastoissa ilman tulliviranomaisten koodeksin 147 tai 148 artiklan mukaisesti myöntämää lupaa;
- k) luvanhaltija tai menettelynhaltija ei täytä koodeksin 242 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyä tullivarastomenettelyyn asetettujen tavaroiden varastoinnista johtuvia velvoitteita.

5 artikla

Tarkoituksellisesti tehdyt tullirikkomukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat teot tai laiminlyönnit muodostavat tullirikkomuksen, kun ne tehdään tarkoituksellisesti:

- a) tulliviranomaisille koodeksin 15 tai 163 artiklan mukaisesti annettavat tiedot tai asiakirjat ovat virheellisiä;
- b) talouden toimija käyttää virheellisiä lausuntoja tai muita sääntöjenvastaisia keinoja saadakseen tulliviranomaisilta luvan
 - i) tulla koodeksin 38 artiklan mukaiseksi valtuutetuksi talouden toimijaksi;
 - ii) käyttää koodeksin 166 artiklan mukaista yksinkertaistettua ilmoitusta;
 - iii) käyttää koodeksin 177, 179, 182 tai 185 artiklan mukaisia muita tulliyksinkertaistuksia;
 - iv) asettaa tavarat erityismenettelyihin koodeksin 211 artiklan mukaisesti;
- c) tavarat tuodaan unionin tullialueelle tai ne poistuvat sieltä ilman että niitä esitetään tulliviranomaisille koodeksin 139 tai 245 artiklan tai 267 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- d) tullilainsäädännön soveltamista koskevan päätöksen haltija ei täytä koodeksin 23 artiklan 1 kohdan mukaisia mainitusta päätöksestä johtuvia velvoitteita;
- e) tullilainsäädännön soveltamista koskevan päätöksen haltija ei täytä koodeksin 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitetta ilmoittaa tulliviranomaisille viipymättä kaikista kyseisten viranomaisten tekemän päätöksen tekemisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka vaikuttavat päätöksen voimassaoloon tai sisältöön;

- f) tavarat jalostetaan tullivarastossa ilman koodeksin 241 artiklan mukaista tulliviranomaisten myöntämää lupaa;
- g) jossakin 4 artiklan f alakohdassa tai tämän artiklan c alakohdassa vahvistetussa tullirikkomuksessa mukana olleiden tavaroiden hankinta tai niiden hallussapito.

6 artikla

Yllytys, avunanto ja yritys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että yllytys 5 artiklassa tarkoitettuun toimeen tai laiminlyöntiin ja avunanto niissä katsotaan tullirikkomukseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että yllytys 5 artiklan b ja c alakohdassa tarkoitettuun toimeen tai laiminlyöntiin katsotaan tullirikkomukseksi.

7 artikla

Tulliviranomaisten erehdys

Edellä 3–6 artiklassa tarkoitetut toimia ja laiminlyöntejä ei katsota tullirikkomuksiksi, kun ne tapahtuvat tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi.

8 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilöt saatetaan vastuuseen tullirikkomuksesta, jonka on oikeushenkilön puolesta tai hyväksi toteuttanut joko yksin tai oikeushenkilön elimen jäsenenä henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu johonkin seuraavista:
 - a) oikeus edustaa oikeushenkilöä;
 - b) valtuus tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta;
 - c) valtuus harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.
2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että oikeushenkilöt saatetaan vastuuseen, kun 1 kohdassa tarkoitetun henkilön harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puuttuminen on mahdollistanut sen, että 1 kohdassa tarkoitetun henkilön alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä tullirikkomuksia kyseisen oikeushenkilön hyväksi.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vastuu ei rajoita tullirikkomuksen tehneiden luonnollisten henkilöiden vastuuta.

9 artikla

Seuraamukset 3 artiklassa tarkoitetuista tullirikkomuksista

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 artiklasta tarkoitetuista tullirikkomuksista määrätään tosiasiallisia, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia seuraavissa rajoissa:

- a) kun tullirikkomus koskee tiettyjä tavaroita, perittävän sakon suuruus on 1–5 prosenttia tavaroiden arvosta;
- b) kun tullirikkomus ei koske tiettyjä tavaroita, perittävä sakko on vähintään 150 euroa ja enintään 7 500 euroa.

10 artikla

Seuraamukset 4 artiklassa tarkoitetuista tullirikkomuksista

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 artiklasta tarkoitetuista tullirikkomuksista määrätään tosiasiallisia, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia seuraavissa rajoissa:

- a) kun tullirikkomus koskee tiettyjä tavaroita, perittävän sakon suuruus on enintään 15 prosenttia tavaroiden arvosta;
- b) kun tullirikkomus ei koske tiettyjä tavaroita, perittävä sakko on enintään 22 500 euroa.

11 artikla

Seuraamukset 5 ja 6 artiklassa tarkoitetuista tullirikkomuksista

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 5 ja 6 artiklasta tarkoitetuista tullirikkomuksista määrätään tosiasiallisia, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia seuraavissa rajoissa:

- a) kun tullirikkomus koskee tiettyjä tavaroita, perittävän sakon suuruus on enintään 30 prosenttia tavaroiden arvosta;
- b) kun tullirikkomus ei koske tiettyjä tavaroita, perittävä sakko on enintään 45 000 euroa.

12 artikla

Seuraamusten tosiasiallinen soveltaminen ja toimivaltaisten viranomaisten valtuudet määrätä seuraamuksia

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3–6 artiklassa tarkoitetuista tullirikkomuksista määrättävien seuraamusten tyyppiä ja tasoa määritettäessä tulliviranomaiset ottavat huomioon asiaankuuluvat asianhaarat, mukaan lukien tarvittaessa seuraavat:

- a) rikkomuksen vakavuus ja kesto;
- b) se, että rikkomuksesta vastaava henkilö on valtuutettu talouden toimija;
- c) vilpin kohteena olevan tuonti- tai vientitullin määrä;
- d) se, että asianomaisiin tavaroihin sovelletaan koodeksin 134 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä ja koodeksin 267 artiklan 3 kohdan alakohdassa tarkoitettuja kieltoja tai rajoituksia tai että ne aiheuttavat vaaran yleiselle turvallisuudelle;
- e) rikkomuksesta vastaavan henkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
- f) rikkomuksesta vastaavan henkilön aiemmat rikkomukset.

13 artikla

Vanhentuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3–6 artiklassa tarkoitettuja tullirikkomuksia koskeissa menettelyissä vanhentumisaika on neljä vuotta, joka alkaa kulua tullirikkomuksen tekopäivänä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun tullirikkomus on jatkuvaa tai toistuvaa, vanhentumisaika alkaa kulua päivänä, jona tullirikkomuksen muodostava toimi tai laiminlyönti päättyy.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika keskeytyy, kun toimivaltainen viranomainen antaa kyseiselle henkilölle tiedoksi samaan tullirikkomukseen liittyvän tutkimuksen tai oikeudenkäynnin vireillepanon. Vanhentumisaika alkaa kulua uudelleen keskeyttävän toimen päivästä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3–6 artiklassa tarkoitettua tullirikkomusta koskevan menettelyn vireillepano tai jatkaminen ei ole mahdollista, kun 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu päivästä on kulunut kahdeksan vuotta.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika seuraamuksen määräämisestä tehtävän päätöksen täytäntöönpanolle on kolme vuotta. Aika alkaa kulua päivänä, jona päätös saa lainvoiman.
6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tapaukset, joissa 1, 4 ja 5 kohdassa säädettyjen vanhentumisaikojen kulumisen keskeytetään.

14 artikla

Menettelyn keskeyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3–6 artiklassa tarkoitettua tullirikkomusta koskevat hallintomenettelyt keskeytetään, kun samaa henkilöä vastaan on pantu vireille rikoskanne samasta asiasta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3–6 artiklassa tarkoitettua tullirikkomusta koskevaa keskeytettyä hallintomenettelyä ei jatketa, jos 1 kohdassa tarkoitettu rikoskanne on saatettu päätökseen. Muissa tapauksissa 3–6 artiklassa tarkoitettua tullirikkomusta koskevaa keskeytettyä hallintomenettelyä voidaan jatkaa.

15 artikla

Lainkäyttövalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne käyttävät lainkäyttövaltaa 3–6 artiklassa tarkoitettuihin tullirikkomuksiin, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) tullirikkomus on tehty kokonaan tai osittain kyseisen jäsenvaltion alueella;
 - b) tullirikkomuksen tehnyt henkilö on kyseisen jäsenvaltion kansalainen;
 - c) tullirikkomukseen liittyvät tavarat ovat kyseisen jäsenvaltion alueella;
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos useampi kuin yksi jäsenvaltio pitää itseään toimivaltaisena saman tullirikkomuksen suhteen, lainkäyttövalta kuuluu jäsenvaltiolle, jossa rikoskanne on vireillä samaa henkilöä vastaan samasta asiasta. Kun lainkäyttövaltaa ei voida määrittää ensimmäisen alakohdan nojalla,

jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttövalta kuuluu jäsenvaltiolle, jonka toimivaltainen viranomaispanee ensimmäisenä vireille tullirikkomuksia koskevan rikoskanteen samaa henkilöä vastaan samasta asiasta.

16 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava 3–6 artiklassa tarkoitetun tullirikkomuksen muodostavaa toimea tai laiminlyöntiä koskevaa menettelyä varten tarvittavia tietoja erityisesti silloin, kun useampi kuin yksi jäsenvaltio on pannut vireille rikoskanteen samaa henkilöä vastaan samasta asiasta.

17 artikla

Takavarikointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisella on mahdollisuus takavarikoida väliaikaisesti kaikki tavarat, kuljetusvälineet ja muut välineet, joita on käytetty 3–6 artiklassa tarkoitetuissa tullirikkomuksissa.

18 artikla

Komission kertomus ja uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään [1 päivänä toukokuuta 2019] annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarvittavia toimenpiteitä tämän direktiivin noudattamiseksi.

19 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [1 päivänä toukokuuta 2017]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.
Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja